

DŘEVÁK

ČASOPIS MODERNÍHO PUBERTÁKA

V rytmu tance

Znáte taneční show StarDance...když hvězdy tančí? Chtěli byste také umět tančit jako oni? My jsme tuto možnost dostali na podzim minulého roku. Pod vedením tanečního mistra pana Tumpacha jsme absolvovali šest lekcí, ve kterých jsme se naučili jak sólové tance, tak párové (za všechny jmenujme např. valčík, polka, mazurka, polonéza...). Vyvrcholením celých tanečních bylo vystoupení na zámku v rámci Podzimního plesu.

Dnes nastal den plesu. Lehce nervózní jsme se všichni sešli už v šest, abychom si tance ještě zopakovali. Evidentně byly nervózní i paní učitelky, protože přijely taky v šest, i když nechápu proč, ony totiž nevystupovaly. Ale budiž, jejich místo bylo taky nenahraditelné, jelikož to byly právě ony, které na nás po celou dobu lekcí dávaly pozor a na plese pouštěly hudbu a podávaly kytky. Když odbila osmá večerní, už jsme byli pěkně nervózní, jelikož

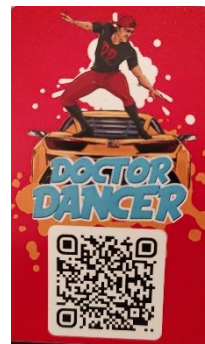
nás čekalo první vystoupení. Naštěstí se stejně jako ta ostatní povedlo, takže trapas se nekonal. Třetí vystoupení jsme pro velký úspěch museli dokonce tančit dvakrát. Celé taneční hodnotím jako zdařilé a ples jim byl velkou třešničkou na dortu.

Berča Baďurová

Taneční show Doctor Dancer

Hned po masopustu, když odešly masky, přišel Doctor Dancer. Rozdělili jsme se na surikaty a křečky. Já jsem byla surikata. Všichni jsme se pomocí našich kouzelných kšiltovek teleportovali. Doctor Dancer pouštěl různé písničky. Měli jsme nejlepší krycí jméno. Líbila se mi jeho stojka na jedné ruce. Nakonec přišli žáci druhého stupně a převedli jsme jim celý tanec.

Miša Vlachová

Masopust pohledem medvěda

V naší škole máme během roku několik tradic. Jednou z nich je vodění medvěda. Jelikož tuto akci každoročně pořádají osmáci, tentokrát jsme to schytali my. Společně s paní učitelkou Vyhňákovou jsme zvolili téma zvířátka a pohádkové postavy. Bylo nás devět (teda myslím), kteří jsme měli masku. Já byl medvěd a vodil mě Milan. Každý kromě nás se měl naučit dvě básničky, jenom já s Milanem jsme se měli naučit jen jednu a on si večer před vystoupením ještě stěžoval.

Před samotnými vystoupeními byla generálka, kde jsme si oblekli kostýmy a zkoušeli naučené básničky. Já jsem při oblékání zjistil, že nemáme řetěz. V obleku medvěda, ve kterém bylo neskutečné horko, jsem společně s Milanem začal běhat po škole a shánět jej. Nakonec nás zachránil pan učitel Foukal.

První vystoupení bylo pro první a druhou třídu. Vtrhli jsme do tělocvičny, kde už maloušiči čekali, a všichni prvňáčci a druháčci sebou trhli. Odříkali jsme básničky, já při tom občas na nějaké dítě vyskočil, naštěstí Milan pokaždé pohotově zatahl za řetěz, abych je nerozdrásal. Potom jsem tančil s učitelkami na písničku, co zrovna děti uměly, čímž naše první vystou-

pení skončilo. Další vystoupení určené zbytku prvního stupně probíhalo obdobně.

Třetí výstup byl ve školce. Byl jsem upozorněn, ať děti moc neděším, ale evidentně jsem to moc nerespektoval, jelikož se tři rozbřečely. Ale to bylo asi nevyhnutelné.

Školkaři zatančili pro změnu něco nám, což bylo hezké. Nakonec jsme si společně zahráli hru a alou zpět do školy, kde nás čekalo sice poslední, ale nejhorší vystoupení určené pro druhý stupeň. To už nebyla moc zábava, spíše povinnost.

V očích medvěda se akce velice povedla, nejhorší na ní bylo, že jsem v masce nemohl dýchat, ale to moc nevadilo. Tak a teď ještě zítřejší vodění, šibřinky, pochovávání basy...

Jan Kasperlík

Vyhráli jsme

Když mi začátkem prosince minulého roku přišel e-mail informující o možnosti zúčastnit se soutěže o nejkrásnější stromeček v Galerii Přerov, řekla jsem si, že bychom to mohli zkusit. S žáky z druhého stupně jsme začali vyrábět různé vánoční ozdoby. Když jsem viděla zápal a nadšení, s jakým děti pracují, napadlo mě oslovit také paní učitelku Kubálkovou, která se společně se svými žáky hned připojila a začali vyrábět jednu vlněnou bambuli za druhou.

No jo, vánočních ozdob už jsme měli na dva vánoční stromečky, ale zelený, voňavý krasavec nám chyběl. Kdo umí všechno zařídit? Jasný, pan Kasperlík. Zvedám telefon, naléhavě prosím, úpěnlivě žádám opomoc. „Jasný, seženu, dovezu...“ zní z druhé strany telefonu. Jupí, stromeček bude.

Potom už jen chybí sehnat někoho, kdo by stromeček přímo v galerii nazdobil, jelikož já zrovna učím. Vybírám šikovné pomocníky a opět žádám, tentokrát paní učitelku Luljkovou, která v kroužku taktéž vyrábí s dětmi stromeček na výstavu, zda by nebyla tak hodná... A, svěťe div se, byla...! Paráda, dekorace vyrobené, stromeček zajištěný, dekoratéri nachystáni a... náš stromeček hrdě zdobí přerovské nákupní centrum.

Teď už stačí jen vyhrát. Říkám si, že je to nejspíš zcela nemožné, jelikož stromečků, které jsou vystaveny, je spousta, přerovských rodičů, kteří budou hlasovat pro „ten jejich“ stromeček je ještě víc... Nabádáme naše žáky a ty zase své rodiče, prarodiče, kamarády, tety přes pět kolem i vzdálené příbuzné, aby nelenili a do hlasování se zapojili.

V lednu sedím pohodlně v křesle ve svém kabinetu, užívám si volné hodiny, trávím cukroví, otevírám e-mail a čtu: „Soutěž o nejkrásnější stromeček vyhrávají žáci ze ZŠ Dřevohostice.“ Nemůžu věřit svým očím. My jsme vážně vyhráli. Rychle tuto radostnou novinu oznamuji žákům a už si jedeme pro dárek. Sami se můžete podívat, co všechno jsme vyhráli. Děti měly radost zejména z hmotného daru, který toto vítězství přineslo, já hlavně z pocitu, že se nám něco povedlo. Tímto děkuji všem, kteří nelenili a dali našemu stromečku hlas.

Jana Čihalová

A přece na ty lyže pojedeme

V letošním roce byla žákům Základní školy Dřevohostice nabídnuta možnost zúčastnit se lyžařského výcviku, který se konal v Hlubočkách. Termín lyžařského výcviku se konal od 23. 1. do 29. 1. 2023.

První den našeho lyžařského výcviku nás vyzvedly instruktorky ze Ski areálu Hlubočky ve dvě hodiny a polepily nám lyže, abychom si je na místě poznali. Nasedli jsme do autobusu a jeli jsme asi necelou hodinu, než jsme dorazili do Hluboček. Na místě už na nás čekali další instruktoři, kteří si nás rozdělili do dvou skupinek podle toho, jak jsme byli staří. První den jsme zkoušeli ježdění, brždění a později i zatáčení na malém svahu. Pak všem na svačinu rozdali Tatrunku a čaj. Po svačině si nás rozdělili do skupinek podle toho, jak jsme byli šikovní. Skupinka, které to šlo nejvíc, už jela na velký svah. Na kopec nás vyvezla kotva, ze které jsme vystoupili na čísle čtyři. Na velkém svahu jsme se učili jet rychleji a nebát se zatočit.

Dva další dny jsme hlavně trénovali rovnováhu a dostali jsme instruktorku, která se právě zaučovala. Ve čtvrtek moje skupinka dostala za úkol naučit se jezdit s hůlkami a zatáčet s nimi. Jelikož od pondělí hodně roztál sníh, špatně se jezdilo, protože nám to klouzalo.

V pátek ale zasněžovali, takže podmínky byly lepší. Jelikož byl pátek naším posledním lyžařským dnem, dostali jsme všichni medaile nejen za účast, ale i za snahu a pokrok, který jsme během týdne udělali. Jsem ráda, že jsem se letošního lyžáku mohla zúčastnit.

Ad'a Zátorská

Záhada před školou

Vážené děti. Dovolte mi odkrýt záhadu „Bermudského trojúhelníku“.

Na úvod musím zklamat šestáky a zároveň varovat ostatní. Šestáci, nebude to naše archeologické naleziště a už vůbec se tam neukrývá žádná mumie. Takže zbytek školy může být v klidu. Pozor si ale pro jistotu dají ti, kteří by chtěli tohle místo „znesvětit“ – šestáci si moc rádi zahrají na detektivy a stopy odhalí, neboť ví, jak správný archeolog pracuje . . štěteček do ruky a jdeme na to.

Záhadu by nám měl odhalit měsíc únor. A pokud ne, tak paní učitelka Klimecká nějakou tu kletbu vymyslí pro ty, kteří pásku ZÁKAZ VSTUPU neakceptovali. V příštím čísle si řekneme, co nám tam holky z deváté třídy zasadily a jakou to má symboliku.

Klára Klimecká

Jaké budou moje jarní prázdniny?

Matyáš N.

Představa: Hrát doslova dvacet čtyři/sedm, hodně spát, jíst kebab a poslouchat La cosa nostra. A abych nezapomněl, taky jsem si chtěl koupit nový pc.

Realita: Práce doslova dvacet čtyři/sedm, málo spánku, nuda. Nechodilo se ven a prázdniny byly navíc děsně krátké.

Berča B.

Představa: Jarní prázdniny jsem si představovala tak, že pojedeme s celou rodinou na týdenní pobyt na Šumavu. Každé ráno a každý večer se budeme procházet po té krásné krajině a užívat si čas strávený pohromadě, protože bydlíme dál od sebe a nemůžeme se vidat tak často.

Realita: Na Šumavu jsme sice nejeli, ale i tak to bylo bezva. Jarní prázdniny jsem vlastně prožila nejlépe, jak to jen šlo. Maminka měla nějaké dny volna v práci, a proto jsme jezdili na různé výlety a nakupovat. S maminkou, sestrou, sestřenicemi a tetou jsme byly v kině a s druhou sestřenicí, dvěma bratranci a babičkou jsme si vyjeli do města na oběd. Prázdniny jsem si moc užila a doufám, že ty další budou také tak skvělé jako tyhle.

Dominik S.

Představa: Moje představa jarních prázdnin byla taková, že bych jel na opuštěný ostrov v oceánu. Vzal bych si se sebou Kubu z deváté třídy a také bych si vzal kladkový luk, toulec se šípy a lovecký nůž. Potravu bych si musel lovit a vodu převařit. Zkrátka bych se oprostil od moderních technologií. Žil bych tam jak Robinson Crusoe a Kuba by byl můj Pátek.

Realita: Byla úplně jiná.

Pavel J.

Představa: Jednou bych se chtěl podívat na týden do Ameriky, přesněji do měst Los Angeles, Las Vegas, San Francisco a samozřejmě i do New Yorku nebo Washingtonu D. C. Hlavně bych se tam jel podívat na stavby jako Socha svobody nebo Golden gate bridge. Určitě bych chtěl potkat nějaká zajímavá americká auta a slavné osobnosti.

Realita: Byl jsem buď doma, kde jsem hrál na PC, nebo jsem pomáhal babičce a dědovi na zahradě.

Agi A.

Představa: Úplně nejrady bych jela s Emčou na Maledivy. Procházely bychom se po bílých plážích, chodily do moře, kupovaly si naše nejoblíbenější jídla, vůbec bychom se nedržely na uzdě. Párkrát bychom zašly do fitka a zasportovaly si, po večerech bychom chodily pařit. Koukly bychom se na různé památky a taky bychom odpočívaly.

Realita: O prázdninách jsem byla doma. Převážně jsem jezdila na tréninky, protože máme přípravu na závody ... Byla jsem s kamarády venku, pomáhala jsem nejen doma, ale i tatínkovi se dřevem a nakonec jsem si užívala čas strávený s rodinou.

Peťa Š.

Představa: Prázdniny bych chtěl trávit na horách v Itálii na sjezdovce Cortina d'Ampezzo v Benátsku. Jezdil bych tam furt dokola na lyžích. Na lyžích to umím líp než na snowboardu. Kolem dokola jsou hory, slunce svítí. Ráno bych vstával brzo, abych stihl časnou snídani. Potom bych společně s ostatními vyrazil na sjezdovku, kde bych strávil celý den.

Realita: Prázdniny jsem trávil všude, kde to šlo (v Itálii ne ☹️). Tři dny jsem chodil ven s kamarády, byl jsem si zaplavat v přerovském bazéně, lyžoval jsem na Trojáku, odpočíval a dlouho spal.

Barča O.

Představa: O prázdninách bych jela do Tuniska. Tam bych se ubytovala v jednom z nejlepších hotelů Hilton. Ráno bych se šla projít po pláži a odpoledne bych se vydala na poušť projet se na velbloudovi.

Realita: Prázdniny byly spíše takové nakupovací, jeden den jsem byla s mamkou v Šantovce v Olomouci, jiný zase s Edit v Galerii Přerov.

Tonda M.

Představa: Chtěl bych letět soukromým letadlem do rakouského města Schladming. Lyžoval bych na sjezdovce Schladming Dachstein. Projel bych celé rakouské Alpy a zkusil bych také jiné dostupné sporty v Alpách.

Realita: Celý týden jsem byl doma a hrál jsem na PC a sledoval filmy.

Kika

Představa: Moje jarní prázdniny bych si představovala strávit na horách v Alpách v krásném hotelu s bazénem.

Realita: Na začátku prázdnin jsem byla na Trojáku a odpoledne jsem spěchala na vlak do Znojma. Ještě v neděli jsem se vrátila a byla jsem tak unavená, že jsem celý týden prospala. O tom dalším víkendu jsem byla u kámošky a na závodech.

Rád'a Š.

Představa: Celý den bez únavy hrát na nejnovějším počítači ty nejlepší hry, třeba Last of us nebo Days gone. Nemuset plnit žádné domácí povinnosti. Taky by se mi líbilo, kdybych mohl být na nějaké dobré dovolené Japonsku, USA nebo na Kubě.

Realita: Vstát, nasnídat se a hrát, potom se naobědvat, odpočinout si, jít ven, navečeřet se, okoupat se a jít spát. Dalšího dne uklízet a umýt nádobí.

Tiskneme 3D

V tomto školním roce se vybraní žáci ze 7.-9. ročníků podíleli na projektu, při kterém se nám podařilo získat 3D tiskárnu. Z tohoto důvodu máme na naší škole tiskárny dvě, větší zakoupenou, menší získanou z tohoto projektu. Chceme je využít nejen ve výuce, ale bude i součástí kroužku informatiky.

V rámci projektu Průša do škol byla podmínka vytvoření 3D modelů využitelných ve výuce. My jsme za cíl dali v předmětu matematiky rovinné geometrické útvary – obvody a obsahy pro první a druhý stupeň. Žáci vzájemně spolupracovali celý měsíc na tomto projektu, který úspěšně dokončili. Patří jim za to velký dík!

Jana Kyndrová

To byl týden....

Fotografie z ulice Komenského 29

A začneme středou, kdy se konalo Okresní kolo zeměpisné olympiády. Zeměpisná olympiáda je postupová soutěž pro žáky 2.stupně, které baví zeměpis. Okresní kolo v našem okrese organizuje Gymnázium Jakuba Škody, na kterém to také probíhalo. Přesně o tomhle gymnáziu jsem přemýšlel, zdali bych tam šel na čtyřleté studium, ale nakonec to je záložní škola. Ale zpátky k olympiádě. Samotný test mě docela zarazil, na rozdíl od školního kola nebyl vůbec snadný. Nejtěžší byla část z písemných geografických znalostí, kde mě zarazila hned první otázka, v níž jsem měl popsat jakoukoli klikatou řeku. Na zbytek otázek jsem nějak odpověděl. Samozřejmě (to bych to taky nebyl já) jsem o přestávkách, kdy jsem podle evakuačního plánu musel hledat záchody, prošel skoro celou školou. Nejvíce se mi líbila historická budova. Celá soutěž se mi líbila, hodnotil bych ji jako dobrou alternativu k pobytu ve škole, akorát mě mrzelo, že jsem přišel o rodinku.

A další den bylo kino, odměna za tříkrálovou sbírku, na kterou jsem šel již třetím rokem. Bylo to první tříkrálové promítání, na kterém jsem byl, takže mě překvapil i samotný výběr filmu. Avatar II., hustý. Abych pravdu řekl, předchozí díl Avatara jsem neviděl, takže jsem to neměl s čím porovnat. Film měl tři hodiny, ale ten čas uplynul tak rychle, že to nakonec uteklo. Odměna to byla dobrá, ale aquapark či CineStar Olomouc by také nebyly špatné.

Peťa Štimpl

Valentýn po mém

Chtě nechtě se nám dere pod kůži, svátek ne ryze český, ale určitě výnosný pro obchodní řetězce. Srdce všude, kam oko pohlédne!

Já se rozhodla 14. únor oslavit s mými kamarády. Jela jsem s Agi, Říšou, Peťou a Dominikem do Přerova.

Nejprve jsme si šli na jídlo, kluci se zachovali jako praví gentlemani a koupili nám sushi s krabími tyčinkami, okurkou a lososem. Bylo to moc dobré a všichni jsme si pochutnali.

Po dobrém jídlem jsme si zašli na „skleničku“ Bubletea, kde jsme se tak dobře bavili, až jsme zapomněli na čas a ujel nám autobus. Rodiče to zrovna nepotěšilo, ale nakonec pro nás do Přerova přijeli.

Byl to můj nejlepší Valentýn na světě!

Ema Vavroušová

Milá celá školo!

Dovolte, abych se vám představila. Jmenuji se Marie Plánková a pracuji ve vaší škole jako školní psycholožka. Chtěla bych pomáhat všem, kteří si ke mně najdou cestu, abychom se společně pokusili hledat a najít nějaké řešení vašeho problému. Nemusíte mít obavy - důvěrné informace nesdělujte žádný psycholog bez vašeho souhlasu nikomu, tedy ani rodičům.

Moje místo je v přízemí, v kabinetě 1. stupně, na dveřích najdete také mé telefonní číslo. To může sloužit zejména rodičům, kteří by mě také rádi navštívili. K dispozici vám budu vždy tři pondělky v měsíci, a to od 9 do 15 hodin. Moje nepřítomnost bude vždy předem oznámena na dveřích kabinetu. Přijít můžete kdykoliv, vždy se však předem domluvíte s vyučujícím, v jehož předmětu byste chyběli.

Marie Plánková

Hoří!!!

Dnes jsme si ve škole užívali besedu s hasiči. Co jsme se naučili? Co jsme dělali? Přišel pan hasič a byl moc sympatický. Dělal nám přednášku, jak se zachovat při požáru a za každou ukázkou nám nabídl nějaký suvenýr. Kluci si zkoušeli hasičské obleky a vypadali v nich jako profesionálové.

Adél a Anet: Povíдали jsme si o tom, co dělat, když nám hoří oblečení, třeba kalhoty. Předstírali jsme, že hoří, a ukazovali jsme, co v této situaci dělat, a ten, kdo předstíral, si

mohl vybrat nějakou odměnu: balónek, pexeso, Černého Petra nebo náramek. A věděli jste, že bomba s kyslíkem má 300 atmosfér, což je tlak jako 3 kilometry pod vodou?

Honza: Také si musíme dávat pozor na vlasy, aby nám nechytyly, jinak nám shoří za dvě sekundy. Ti, kteří chtěli, si mohli obléct do plné hasičské výbavy.

Roman: Pan hasič Martin nám taky říkal, co máme dělat, když je požár. Lehne si na zem, ležeme ke dveřím a zavíráme je. Pak nám taky ukazoval, co máme dělat, když v našem pokoji hoří. Máme dát na okno nějaké tričko, aby hasiči poznali, v jaké místnosti se nacházíme. Pak nám ukazoval svoje oblečení. Je hrozně těžké a je v něm moc teplo. A pak jsme dýchali přes dýchací přístroj.

Dominik: Pan hasič nám taky povídal, jak máme zachránit ostatní. Říkal nám, jak se zachovat při autonehodě a co prožíval při úmrtí osob, hlavně dětí.

Andrea: Byl moc srandovní, protože lozil po čtyřech. Já jsem zkusila taky ložit po zemi, abych se nenadýchala kouře. Dostala jsem za to náramek a to mě moc potěšilo. Moje sestra do toho šla také a roztrhla si rifle, ale to neva, hlavně že byla sranda.

Lad'a: Nakonec jsme dostali hasičský průkaz. Moc se mi to líbilo.

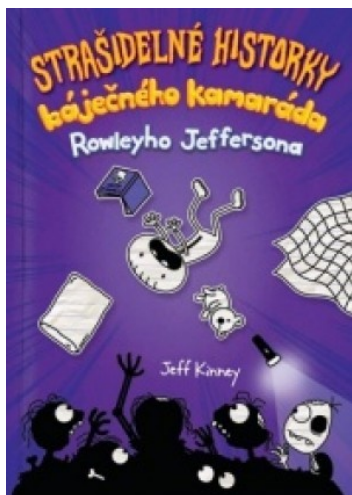

Najdeš rozdíly?

Novinky v naší knihovně

Popadněte baterku, schovejte se pod peřinu a vydejte se do strašidelného světa, který vznikl v bujně fantazii Rowleyho Jeffersona! V těchto legračně děsivých příbězích potkáte zombíky, upíry, duchy a spoustu další příšer.

Rowleyho strašidelné historky vás možná rozesmějou, ale buďte ve střehu – možná nakonec budete chtít usínat s rozsvícenou lampičkou!

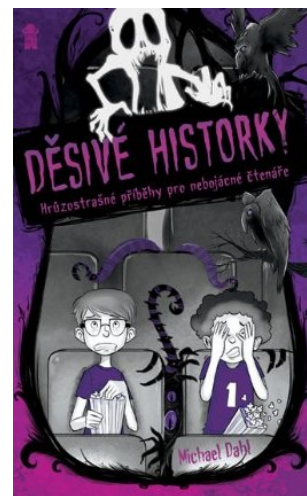

Prašina je tajuplné místo, temný ostrov uprostřed zářící Prahy. Nikdo neví proč, ale na Prašině nefunguje elektřina. Lamy tu nesvítí, tramvaje nejezdí, rádio nehraje, mobil nechytí

signál. A v téhle strašidelné čtvrti se potkají cesty Jirky, jeho kamarádky En a jejího bratrance Tondy. Jejich dobrodružství je o to nebezpečnější, že při něm musejí čelit partě všeho schopných dospělých, kteří mají s celou Prašinou a jejími poklady vlastní záměry. Trojice postupně odhaluje odkaz geniálního vědce Hanuše Nápravníka a tajemství jeho vynálezů. Záhadná Prašina může změnit celý svět.

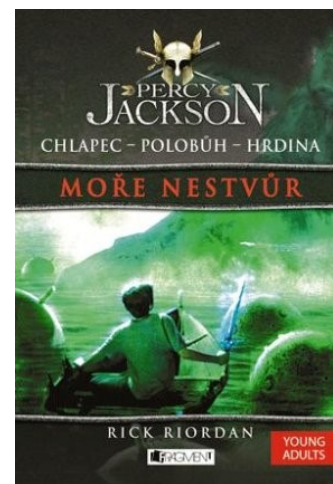
Co kdyby v poštovní schránce žila příšera? Co když máte ve škole skříňku, která požívá lidi? Pozor na hrbol pod kobercem, může obživnout! A co by se vám mohlo stát, kdybyste

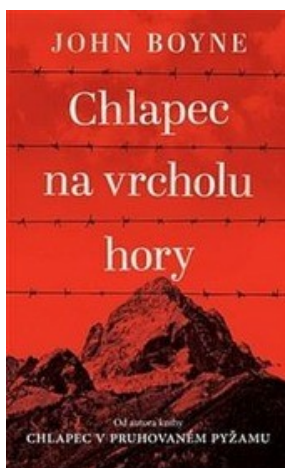
procházeli tichou, temnou, úzkou uličkou? V téhle STRAŠIDELNÉ SBÍRCE je 25 hrůzostrašných povídek. Všechny o lidech, kteří se BOJÍ. Hodně bojí. Přečtěte si jejich příběhy. Uvidíte, jestli máte strach ze stejných věcí. Protože jestli se teď nebojíte... TAK SE BÁT BUDETE.

Napůl chlapec...napůl bůh.Dohromady Percy Jackson Mytologické bytosti ožívají... Krvelačné nestvůry se bouří... Bohové z Olympu kladou další úkoly... "Po klidném školním roce se na mě

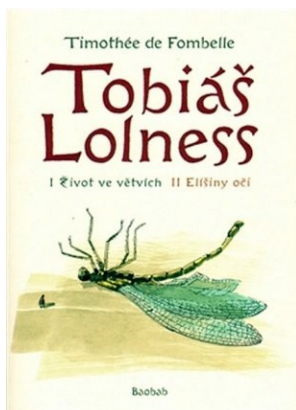
valí další problémy. Poslední den školy to začalo! Hodina tělocviku se proměnila ve vybíjenou s lidožravými obry a Grover se dostal do průšvihů. Další špatná zpráva: Tábora polokrevných hrozí zničení... Vydávám se s přáteli na výpravu, ze které se nemusíme všichni vrátit živí... Jdeš do toho s námi?"

Když osud malému Pařížanovi Pierrotovi určí, že bude žít u tety na vrcholu hory, nemá chlapec ještě ponětí, kam se svět řítí. Jenže píše se rok 1935 a tajuplný dům, kde teta pracuje jako hospodyně, je zlověstný Berghof, horské sídlo Adolfa

Hitlera. Vůdce si vezme Pierrota pod svá ochranná křídla a uvrhne ho do neznámého, nebezpečného světa moci, tajemství a úkladů – a chlapec si bude muset zvolit, na kterou stranu se přidá.

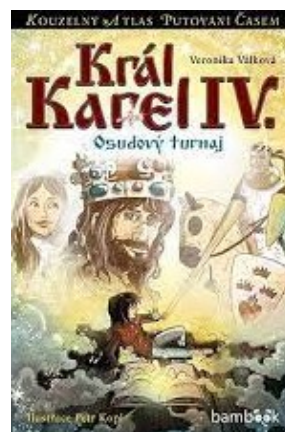
Velký dobrodružný román o chlapci, který měří jen o něco víc než jeden milimetr!

Tobiášovým domovem je odedávna obrovský strom. Jednoho dne odmítne Tobiášův

otec vydat tajemství svého geniálního, ale pro přežití stromu nebezpečného vynálezu. Rodina Lolnessových je poslána do vyhnanství a Tobiáš musí prchat až do země trávového lidu. Druhý díl románu začíná Tobiášovým návratem na strom, kterému však hrozí smrtelné nebezpečí. Srdce stromu je nahlodáno hlubokým kráterem. Tobiáš se pokusí odvrátit katastrofu a najít své rodiče a Elišu...

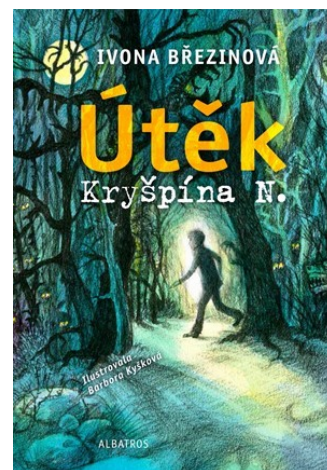
Báře se naskytne úžasná příležitost setkat se znovu s Karlem IV. Jenže... Pro ni od posledního setkání uběhlo pár týdnů, pro Karla ale dvacet let. Poznává ji vůbec? Už to není pouhý králevic, teď se pyšní rovnou dvěma

královskými korunami a usiluje o korunu císařskou. A pořád je to rytíř tělem a duší, který nade vše miluje turnaje. Jenže Karel, jako dvojnásobný král, se svým životem nesmí hazardovat. A tak se na rytířské hry vydává na zapřenou. Jenže na jednom turnaji se stane něco strašlivého...

Jedenáctiletý

Kryšpín nosí sluchadla, do třídního kolektivu příliš nezapadá a spolužáci si z něj často dělají legraci. Na škole v přírodě už to citlivý Kryšpín nemůže vydržet, a tak raději jedné noci z horské ubytovny uteče. Podaří se Kryšpína najít a poučí se kluci, že ubližovat někomu jen proto, že je jiný, není správné?

Kterou si přečtete první? 😊

Borec nakonec...

Miniaturizace vládne světem.

O tom nás přesvědčil i Vašek Kasperlik, který při čekání na oběd dokázal nemožné - ze stravenky poskládal funkční papírový parník. Bravo!